

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน รูปของพ่อคือจุด การตระหนักรู้จักท่านอย่างถูกต้อง และการจดจำท่านคือการเป็นผู้ที่รู้จัก
- คำถาม:** อะไรคือความหมายของความฝันเมื่อพวกเรามองดูสิ่งนั้นในวิธีที่ไม่มีขีดจำกัด? เหตุใดโลกนี้จึงกล่าวได้ว่าเป็นเหมือนกับความฝัน?
- คำตอบ:** ความฝันหมายถึงสิ่งที่ผ่านไปแล้ว เวลาที่คุณรู้ว่าทั้งโลกนี้เป็นเหมือนกับความฝันของสิ่งได้ผ่านไปแล้ว จากยุคทองจนถึงสิ้นสุดยุคเหล็กและเวลานี้ลูกได้กลับมาสำนึกในหนึ่งวินาทีของโลกที่เป็นเหมือนกับความฝัน ด้วยการล่องรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน ลูกได้กลายเป็นนายของพระเจ้า
- เพลง:** ใครได้มาที่ประตูของฉันพร้อมด้วยเสียงกระดิ่งข้อเท้า?

โอมชานติ ชีพบาบานั่งที่นั่นและอธิบายกับลูกๆ ซาลิแกรมที่สดแสนหวานที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งของท่าน ซาลิแกรมคือลูกๆ ของชีพบาบา ลูกๆ รู้ว่าผู้เดียวที่ไม่มีใครรู้จักแม้เพียงน้อยนิดที่สุดกำลังสอนลูกอยู่ ผู้คนไปที่วัดของชีวาและพวกเขาได้เห็นสิ่งกัมที่ใหญ่โตอยู่ที่นี่ พวกเขาไม่เข้าใจว่าบาบาของพวกเขาคือจุด ลูกๆ ผู้ที่จดจำหรือต้องเคยจดจำชีพบาบา พิจารณาว่าท่านนั้นใหญ่โต เป็นผู้ที่ไร้เดียงสาเพราะพวกเขานั้นผิด พ่ออธิบาย: พ่อคือจุด ใครก็ตามจะสามารถเข้าใจจุดได้อย่างไร? ถึงแม้ว่าบางจะพูดว่าท่านเป็นรูปของแสงที่สม่ำเสมอ ท่านเป็นผู้ที่นั่น ผู้ที่ไม่ได้เป็นอย่างนั้น ท่านเป็นจุด เป็นเรื่องยากมากที่จะจดจำท่าน พวกเขาลืมท่านช้าแล้วช้าเล่า ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนมีนิสัยของการถวายดอกไม้แก่ชีวาลิงกัมและกราบไหว้บูชาสิ่งนั้น และดังนั้นพวกเขาจึงจดจำสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม พวกเขาลืมช้าแล้วช้าเล่าว่าบาบาของพวกเขาคือจุด ท่านเล่นบทบาทใดก็ตามที่ท่านมีในทั้งละคร พวกเขาจะนั่งลงและยกย่องจุด ด้วยการพูดว่าท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความสุขและมหาสมุทรแห่งความสงบหรือ? ท่านเป็นจุดที่สดแสนเล็ก ลูกๆ ถามว่า: พวกเราควรจะไปหาผู้ใดไว้ในจิตใจของเรา? เพียงลูกๆ ที่รู้จักจะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ไม่เช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะเพียงแต่จดจำสัญลักษณ์ลิงกัมนั้นของชีวา กฤษณะสามารถจะนั่งในสติปัญญาของพวกเขาก็ได้อย่างดีมาก แต่ผู้เดียวนี่เป็นจุด ในเพลง มีคำกล่าวว่าแม้แต่เมื่อลูกพยายามจะจดจำท่าน ลูกก็ไม่สามารถจะจดจำท่านและดังนั้นใบหน้าของท่านเป็นเช่นไร? นี่คือนั่นที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง ท่านเป็นจุดที่สดแสนเล็ก ท่านแสดงการร่ายรำของความรู้ มีคำกล่าวว่า: นี่เป็นโลกของความฝัน สิ่งใดก็ตามที่ผ่านไปแล้วกล่าวได้ว่าเป็นความฝัน โลกที่เป็นเหมือนกับความฝัน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผ่านไปแล้วเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูก บราห์มันด์ โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดง ฯลฯ ทั้งหมดกลายเป็นเหมือนกับความฝัน สิ่งใดก็ตามที่ผ่านไปแล้วกลายเป็นความฝัน เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดยุคเหล็กด้วยเช่นกัน นี่คือนั่นโลกที่เป็นเหมือนกับความฝัน ความฝันเหล่านั้นที่ลูกมีนั้นไม่มีขีดจำกัด สิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัดเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูก สุริยวงศ์และจันทรวงศ์ได้กลายเป็นความฝันด้วย นี่เรียกว่าเป็นโลกของความฝัน ไม่มีใครนอกจากลูกๆ รู้ถึงความลับเหล่านี้ มีความสุขมากมายในยุคทอง ทั้งหมดนั้นที่ผ่านไปแล้ว เวลานี้ลูกๆ มีความรู้ที่สมบูรณ์ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบในสติปัญญาของลูก ควรจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งที่พ่ออธิบาย ลูกมีโลกของความฝันในสติปัญญาของลูก สติปัญญาของลูกรู้ สิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่ผ่านไปแล้ว ลูกมีความรู้ทั้งหมดตั้งแต่สูงสุดจนถึงต่ำสุดอยู่ในสติปัญญาของลูก ตั้งแต่ตอนเริ่มถึงตอนจบ เวลานี้ลูกกลายเป็นตรีกาลดาซีและตรีโลกนารถ ด้วยการกลายเป็นตรีโลกนารถ ก็ราวกับว่าลูกกลายเป็นพระเจ้า พระเจ้านั่งที่นั่นและให้คำสอนแก่ลูก ลูกมีความฝันในหนึ่งวินาที ดังนั้นลูกควรที่จะจดจำเมล็ดและต้นไม้อันหนึ่งวินาที บาบาพูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบ เหตุใดจึงเรียกพ่อว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ จานีจันนฮาร์ (ผู้เดียวที่ล่องรู้ความลับทั้งหมดภายใน) ท่านรู้ว่าสภาพของทุกคนเป็นเช่นนี้เสมอ เหตุใดพ่อจึงจะนั่งและมองดูสภาพของแต่ละคน? ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะมีสภาพเช่นใดก็ตามในวงจรที่แล้ว ลูกก็อยู่ในสภาพเช่นนั้นเวลานี้ ลูกรู้สิ่งนั้นด้วย ในการที่จะเฉลยให้ลูกทำความเข้าใจพยายาม พ่อพูดว่า: ทำความเพียรพยายามอย่างดีมาก เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้สิ่งนั้นที่ผ่านไปแล้ว เหล่าเทพเคยปกครองในวิธีนี้และพวกเขาจะมาและปกครองอีกครั้งหนึ่ง ลูกจะเฝ้าแต่จดจำอดีต ปัจจุบันและอนาคต สิ่งนี้เรียกว่ากงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ผู้คนเคยจดจำสัญลักษณ์ชีวาลิงกัม ดังนั้นพวกเขาเชื่อว่าบาบา คือจิตลิงกัม (สัญลักษณ์รูปแสงที่เป็นรูปไข่) หากลูกจะเรียกท่านว่าจุดผู้คนจะสับสน พวกเขาเชื่อว่า

ดวงวิญญาณนั้นเล็กและดวงวิญญาณสูงสุดนั้นใหญ่โต เวลานี้ลูกๆ รู้ว่ามีความโอ้อวดอย่างมากและแสดงในโลกยุคเหล็ก
นี้ในเวลานี้ สิ่งนี้เรียกว่าความโอ้อวดและการแสดงของมายา เป็นการโอ้อวดของมายา พวกเขาพูดว่าเวลานี้โลกนั้นดีมาก
มีพระราชวังที่ใหญ่โตในเวลานี้ มีความโอ้อวดและเห็นได้ชัดในอเมริกาอย่างมากมาย สิ่งต่างๆ ที่สวยงามอย่างยิ่งนั้นมีการ
ทำขึ้น พวกเราเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงการเคลือบทองและในไม่ช้าจะถูกทำลาย แต่ในวันที่ผ่านไป พวกเขาสร้างเขื่อน
และอาคารที่สูงมาก ฯลฯ ราวกับว่าเป็นโลกใหม่อย่างสมบูรณ์ ผู้คนตกภายใต้อิทธิพลของมายา นี่คือการโอ้อวดและการ
แสดงของชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจ ทั้งหมดนั้นเป็นเวทมนต์ ซึ่งในไม่ช้าจะหายไป ได้อยู่ในสติปัญญาของนักวิทยาศาสตร์ที่
ยิ่งใหญ่ ผู้ที่มีความหยิ่งยโสของวิทยาศาสตร์ว่าทั้งหมดกำลังจะถูกทำลาย พวกเขาบอกกันและกัน: อย่าได้แทรกแซง ไม่
เช่นนั้น ทุกสิ่งจะถูกทำลาย อเมริกานั้นคิดว่าตนเองเต็มไปด้วยพลังและดังนั้นอย่างแน่นอนที่จะต้องมีการบางคนผู้ที่เป็น
อันดับสองมาเผชิญหน้ากับสิ่งนั้น มีการจดจำกันว่ามิแอสองตัวต่อสู้กัน ยาดาวาสาทำลายวงศ์สกุลของตนเอง ดังนั้นพวก
เขาคือแอสองตัว สิ่งนั้นเองกำลังเกิดขึ้นในทางปฏิบัติจริงในเวลานี้ ลูกๆ รู้ว่าลูกๆ รับความรู้ในเวลานี้ในวงจรที่แล้วด้วย
เวลานี้ลูกๆ กำลังรับความรู้ในอีกครึ่งหนึ่ง พ่อมาและอธิบายความรู้ทั้งหมด สิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เช่นเดียวกับสิ่ง
นั้นอยู่ในสติปัญญาของพ่อ ผู้เป็นจุดนั้นเรียกว่าชีวา บทบาททั้งหมดถูกบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกมีบทบาทที่รอบด้าน
ตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็ก ในเวลานี้เมื่อลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์ในยุคทองและยุคเงิน พ่อฉันไม่มีบทบาทใด พ่อ
พูดว่า: ลูกมีบทบาทที่ยิ่งใหญ่กว่าของพ่อ ลูกอยู่ในความทุกข์ในขณะที่พ่ออยู่ในดินแดนนิพพาน พ่อไม่มีบทบาทใดๆ ใน
เวลานั้น ลูกเล่นบทบาทที่รอบด้านและดังนั้นลูกคือผู้ที่เหน็ดเหนื่อย เหตุนี้เองจึงมีการเขียนไว้ว่า พระเจ้านวดเท้าของลูก
พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกต้องไม่เหน็ดเหนื่อย ลูกเคยทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและเร่ร่อนไปทั่ว
จากที่หนึ่งสู่อีกที่หนึ่ง ด้วยการเร่ร่อนไปทั่วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจึงกลับมาเหน็ดเหนื่อยและดังนั้นพ่อจึง
มาและให้การตอบแทนแก่ลูกด้วยการทำให้ลูกผู้กราบไหว้บูชา ลูกรู้ว่าลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้กลับ
มาเป็นผู้กราบไหว้บูชา ไม่ใช่พระเจ้าฉันมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ไม่เลย พวก
เรากลายเป็นเช่นนั้น บารัตได้รับการจดจำว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย บารัตคือสถานที่เกิดของชีพบบา ผู้คนสังเวย
ตนเองสำหรับสถานที่เกิดของพวกเขา มองดูว่ารัฐสภานั้นได้เพียรพยายามอย่างหนักมากเพียงไรเพื่อที่จะเอาแผ่นดินเกิด
ของพวกเขาคืนมา พวกเราขับไล่ชาวต่างชาติออกไป แผ่นดินเกิดนี้เคยเป็นสวรรค์ และแล้วมายา ก็เล็ดทั้งห้าก็มาแล้วกลืน
สิ่งนั้น พวกเราคิดว่าราวันเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ ไม่มีใครเข้าใจว่ามายา ราวัน ผู้ที่กินอาณาจักรของพวกเราเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่
ที่สุดในบรรดาทั้งหมด เธอเป่าในวิธีที่แผ่ตัวเหมือนกับหนูและแล้วจึงกัดเพื่อที่จะไม่มีใครรู้ ด้วยการกัดลูกในวิธีนั้นเธอ
ทำให้ลูกล้มละลายอย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครรู้ว่าเธอขโมยโชคแห่งอาณาจักรของลูกไป ไม่มีใครรู้ว่าศัตรูของพวกเราเป็นใคร
หรือพวกเขากลับมาจากจนแสนเชื่องได้อย่างไร มายาเป็นหนูตัวใหญ่ ด้วยการกัดลูกถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เธอทำให้บารัต
มีค่าเช่นเปลือกหอย เธอฉันเต็มไปด้วยพลังอย่างมาก เวลานี้ลูกกำลังเอาชนะเธออย่างเจียมๆ ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์
ในอาณาจักรของลูกคืนมาในวิธีที่แผ่ตัวอย่างไร เช่นที่ลูกได้สูญเสียอาณาจักรไปในวิธีที่แผ่ตัว ลูกก็กำลังประกาศสิทธิ์
ในอาณาจักรนั้นกลับคืนมาในวิธีที่แผ่ตัวด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้อะไร แต่เวลานี้ลูกต้องเอาชนะเธอ นี่เป็นความลับที่ลึก
มาก เรากำลังประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของเราด้วยการช่วยเหลือของบาบาอีกครั้งหนึ่ง เราไม่ได้ใช้มือหรือเท้า
ของพวกเรา พวกเรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในวิธีที่แผ่ตัวและแล้วสิ่งนั้นจะดำเนินไป
ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร มายาซึ่งเป็นหนูกัดอย่างช้าๆ มาก แต่เวลานี้ ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิดใน
เพียงนับเดียว ความลับของ 84 ชาติเกิดได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วด้วย ลูกเคยใช้ชาติเกิดมากมายเช่นนี้ ลูกรู้ว่าในยุคทอง
อายุขัยของลูกนั้นยาวมาก และแล้ว เมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์และข้องแวะในความทุกข์จากการใช้ประสาทสัมผัส ลูกก็ใช้ 63
ชาติเกิด ในยุคทองแดงและยุคเหล็ก บาบาฉันที่นี้และอธิบายสิ่งนี้ มายาเอาอาณาจักรของเราไปในวิธีนี้ทุกวงจรและและ
เราก็ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรนั้นคืนมาจากเธอ มีการร้องไว้ในเพลงว่า: ลูกได้มาจากแผ่นดินใด และลูกต้องกลับไปสู่
แผ่นดินใด? อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณได้มาจากแผ่นดินใดและเหตุใดลูกจึงได้มา ลูกมี
ทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก ในทั้งละคร ชีพบบานั้นมีบทบาทของนักแสดงเอกทั้งหญิงและชาย ใครเป็นนักแสดง
พร้อมกับชีพบบา? ก่อนอื่นท่านให้กำเนิดแก่บราห์มา วิษณุและชางก้าและแล้วก็ให้กำเนิดแก่ลูกๆ ลูกเป็นผู้ช่วยของพ่อ
พ่อเล่นบทบาทของท่านและกลับไปยังดินแดนของท่านและท่านพาลูก ซึ่งเป็นผู้ช่วยของท่านไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น
พร้อมกันกับท่านด้วยเช่นกัน ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและแล้วลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต ลูก
ควรจะเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกด้วยอย่างชัดเจนมาก ดังนั้นนี่คือโลกของความฝันซึ่งกลายเป็นอดีต ลูกรู้ว่าเหล่า
เทพเคยอาศัยอยู่ในยุคทองและยุคเงิน พวกเขาไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป เพลงนั้นก็มีความหมายที่ลึกล้าอย่างยิ่ง: ลูกกำลังนั่ง
อยู่กับโลกของความฝันในสติปัญญาของลูกอย่างไรและทั้งวงจรหมุนไปอย่างไร? พวกเรามีความรู้ที่บาบามีอยู่ด้วยเช่นกัน
เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่มีความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกๆ รู้ว่าสิ่งนี้จะกลายเป็นความฝันด้วยเช่นกัน นี่คือนางสิ่งที่จะ

ต้องเป็นที่เข้าใจและอธิบาย สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครในยุคทองและยุคเงิน? ลูกเฝ้าแต่ได้รับประเด็นที่ลึกลับ ทั้งวงจรควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก อะไรคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และแล้วเมื่อใดที่สิ่งนั้นเริ่มต้น ไม่มีคุณประโยชน์ใดด้วยสิ่งนั้น ด้วยการทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนนั้นก็สร้างความสูญเสียเท่านั้น เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นเช่นเพชรจากเปลือกหอย มายาทำให้ลูกมีค่าเช่นเปลือกหอย บาบาสอนการร้ายรำของความรู้แก่ลูก และแล้วลูกก็จะไปและร้ายรำที่นั่น เหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่งและมีค่าที่จะรับรู้ ขนบธรรมเนียมประเพณีของสถานที่นั้นไม่ได้คงอยู่ที่นั่นเลย นั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ไม่มีนามหรือร่องรอยใดๆ ของมายาที่นั่น ก่อนอื่นใด จดจำบาบาและประกาศสิทธิในมรดกของลูก อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าขนบธรรมเนียมประเพณีของสถานที่นั้นเป็นเช่นไร สิ่งเหล่านี้จะดำเนินไปที่นั่น ขนบธรรมเนียมประเพณีของที่นั่นทั้งหมดจะเป็นสิ่งใหม่ ไม่มีเทศกาลเหล่านี้ที่นั่น ที่นี้ ไม่มีความสุขและเหตุนี้เองพวกเขาจึงฉลองเทศกาล ที่นั่นทุกวันคือการเฉลิมฉลอง ไม่มีความจำเป็นที่จะร้องไห้ที่นั่น ไม่มีเรื่องของการเฉลิมฉลองเทศกาล ที่นั่น ทุกวันเป็นวันที่ยิ่งใหญ่สำหรับพวกเรา การแต่งงานที่นั่นเกิดขึ้นด้วยความตระการตาอย่างมากด้วย เจ้าสาวได้รับสินสอด เธอได้รับสาวใช้และคนรับใช้ด้วย อย่างไรก็ตามไม่มีความจำเป็นสำหรับเทศกาลใดๆ ฯลฯ เหล่านี้เป็นเทศกาลของยุคแห่งการบรรจบพบกันซึ่งมีการเฉลิมฉลองในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นั่น มีความสุขอยู่เสมอ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คววงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและได้รับชัยชนะเหนือมายาในวิธีที่แผ่ทั่ว กลับมาเติมไปด้วยความรู้เช่นพ่อ
2. รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำอย่างที่ท่านเป็นและในสิ่งที่ท่านเป็นและจดจำท่านในรูปที่เป็นจุด กลายเป็นจุดและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้เป็นจุด อย่าได้อยู่อะไรเลย

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของตัวเองโดยใช้คุณสมบัติพิเศษของลูกทั้งหมดและดังนั้นจึงเพิ่มพูนสิ่งเหล่านั้น
ยิ่งลูกใช้คุณสมบัติพิเศษของลูกด้วยการรับใช้ผ่านจิตใจ คำพูด และการกระทำของลูกมากเท่าไร คุณสมบัติพิเศษเหล่านั้นก็จะเฝ้าแต่เพิ่มพูนมากขึ้นตามนั้น การใช้คุณสมบัติพิเศษเหล่านั้นเพื่องานรับใช้หมายถึงการได้รับผลมากมายจากเมล็ดเดียว อย่าได้เพียงแค่เก็บคุณสมบัติพิเศษทั้งหมดที่ลูกได้รับนั้นไว้อันเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของชีวิตที่สูงส่งนี้ในรูปของเมล็ด แต่ให้หว่านสิ่งเหล่านั้นในสนามของงานรับใช้และลูกจะได้รับประสบการณ์กับผลของสิ่งเหล่านั้น นั่นคือลูกจะมีประสบการณ์ว่าตัวลูกเองเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ

คติพจน์: อย่าได้มองการขยายตัว แต่มองที่สาระสำคัญและหลอมรวมสิ่งนั้นไว้ในตัวลูกเอง นี่คือการพยายามที่เข้มข้น

*** โอม ขานติ ***